భార్య ఎందుకు?

రచయిత:
శ్రీ మానాపురం అప్పారావు పట్నాయక్

వేంకటేశ్వర పబ్లిషింగ్ హౌస్
రాజమండ్రి

సూచన

భార్య ఎందుకు ?— భర్త శాంతికొరకు పాటుపడటం ఆమె ధర్మమా !— లేక భార్యాత్వం సార్థకం చేసుకొనడంకోసం భర్తను వెన్నంటి కట్టుకొన ప్రయత్నించడం ధర్మమా !—

చేయని నేరానికి శిక్షఅనుభవించడంకూడ ఉంటుదా !— అల్లా అనుభవించిన శిక్షకు ప్రపంచం సానుభూతి చూపకలుగుతుందా ! అనే ప్రశ్నలను ఆధారంగాతీసుకొని ఈ యితివృత్తం వ్రాయబడింది— ఇహ చదువండి—

ఇట్లు,
మీ మానాపురం

అన్ని హక్కులు :
శ్రీ వేంకటేశ్వర పబ్లిషింగ్ హౌస్ వారివి.
ప్రో॥ మద్దింశెట్టి వెంకట అప్పారావు
అండ్
పంచదార్ల అప్పారావు

[illegible] చదువులు [illegible] [illegible] సరసులు లేనట్లా!

[illegible] త్రిప్పుకోడానికి బంధవిముక్తుని [illegible] చేయవచ్చును. భర్తను తనవానిగా చేసుకో[illegible] పతిధర్మా[illegible] [illegible]ధర్మం కాలిపోనూ! చంద్రంమీద నేరములు చెప్పలేను [illegible]. [illegible] చెప్పడం నేరములక్రింద ఏలావస్తాయి! సాటిస్త్రీని పాపం [illegible] రక్షించికాపాడాను. తనభర్తపరాయిస్త్రీని కోరుతూన్నాడంటే [illegible] సహించి ఊరుకొనగలదు? మీరు అక్కడకు వెళ్ళబడకుండ [illegible] నాకు కావలసినది. మిమ్మల్ని ఆపుటకు యింతకంటె [illegible] నాకు అగుపడదు.''

"ఛీ! పిశాచీ! భార్య ఎందుకు? భర్తపట్ల పగతీర్చుకోడానికా? [illegible]గాపురంలో మంట వెలిగించావ్. ఇహ చంద్రం జీవితమంతా ఆ [illegible]టలో మాడి దహించిపోతుంది. ఏమిచేయాలి! నామూలంగా ఆమె [illegible]లా చిక్కులు పాలుకావడం నాకిష్టంలేదు! ఆమెసుఖమయ సంసా[illegible]ంలో విషం చిలుకబడింది. ఆమెను రక్షిస్తాను. ఆమె కళంకితకాదని [illegible]జం చేస్తాను. ఆమెను రక్షిస్తాను. ఆమెను ఆదరించవలసినదిగా ప్రార్థి[illegible]స్తాను.'' అంటూ, శ్యామలరావు అక్కడనుంచి పిచ్చివానిలా పరు[illegible]గెత్తాడు.

"నమ్మండి. ఆయన సోదరసమానుడు.''

"చెప్పనక్కర్లేదు. అంతా విన్నాను. నీవు యిక్కడనుంచివెళ్లి[illegible]నీకు ఆత్మ సౌందర్యముందని ఆశించి ఆనందపడ్డాను. నీవు అందాల పాలరాతి బొమ్మవు. నీలో—''

"ప్రభూ!'' అంటూ ఆతని పాదములు పట్టుకొందిచంద్ర. ఆతను పాదంతో ఆమెను విదలించి మంచంమీద కూర్చున్నాడులక్ష్మణబాబు.

ఎదుట తలుపు తెరువబడింది.

[redacted]

[redacted]ము. అమ్మగారిలోని
[redacted]ంచారు. కలత్రాలా

[redacted]రావటరి. ఆమె దేవత. ఆమెను" [redacted]

"ఇంక నన్నూ ప్రత్యక్షంగా కూడ మభ్యపెట్టవలదు [redacted]

"ప్రభూ! నమ్మండి. ఆమె దేవి. ఆమె అగ్నికణం [redacted] కాలు. ఆమెకు నావల్ల కళంకం రాబోతూందంటే సహించలేను. లేనిపోని ఆమెకుకూడ కలుగడం నా కిష్టంలేదు. నావల్లనే మీ ఇద్దరి మధ్య ఈ తుపాను, ఈ ప్రళయం నాతో ఆగిపోతూంది." అంటూ శ్యామలరావు తన మొలలోని రివాల్వరునుతీసి తనగుండెకు గురిపెట్టి 'ఢాం' అని పేల్చుకొన్నాడు.

"డాక్టర్! పొరపడ్డాను. చంద్రంను యిప్పుడు నమ్మగలుగు తూన్నాను."

"మొదటిలో ఆమెను నేను ప్రేమించినమాట నిజం. ఆ మీలో వివాహం తరువాత ఆమె నన్ను సోదరునుగనే భావిం

ఆమెను పూర్వంవలె ప్రేమించగలనని నాచేతిలో చేయిఉం

"ప్రేమిస్తూన్నాను. ఆమె నా దేవి."

"సంతసం. ఏదీ. నాచెల్లెలిచేయి నీచేతిలో ఉంచనియ్యి." అంటూ చంద్రంచేతిని అతనిచేతిలో ఉంచి రెండుచేతులను తన మీద ఉంచుకొని కండ్లుమూశాడు.

అతని ఆయువు అనంతవాయువుల్లో కలిసిపోయింది కాబోలు. ఇహ ఆగడు తనపెద్దకండ్లరెప్పల్ని తెరువనేలేదు.

సంపూర్ణం

అవంతీ ప్రెస్ - రాజమండ్రి. L. No. 10009/43. 31-8-45.

"ఓ!—సుందరం! వచ్చావా?—"

"కబురుచేశావట కదూ?—"

"అవును. నీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను."

"ఏమిటా రాచకార్యం!—ఏమి మాట్లాడవలసివచ్చింది?—"

"నీకు ఎగతాళి—నాకు మనోవేదన—"

"మనోవేదన!—దేనిని గూర్చి?—"

"తెలియనట్లు మాట్లాడకు సుందరం!—

"తెలియకపోయినా తెలిసినట్లు మాట్లాడాలా?—"

"అబ్బా!—నా నోటివెంట పదేమారులు చెప్పించాలనిచూడడం తప్ప నాకోసం శ్రమపడి, ప్రయత్నించి ఫలింపచేయాలని చూడవు కదా!—"

"శ్యామ్!—ఎందుకు చెప్పు ఆ పిచ్చిఉత్తరాలు!—వాళ్ళ తండ్రి కంటపడితే యింకేమైనా హద్దుఉంటుందా?—"

"హృదయభారం తీర్చుకోడానికి ఆ ఉత్తరం పంపాను. అందు గురించే చంద్రం ఏమందో తెలుసుకోడానికి ఆతృతగా నీకోసం కబురు చేశాను."

"ఏమంటుంది?—నీ సాహసానికి మొదటభయపడినా తరువాత సమాధానపడి నవ్వుకొంది—"

"రైట్! చల్లనిమాట చెప్పావు. నా గుండె చల్లబర్చావు—"

"ఇంతమాత్రానికే యింత చల్లదనాన్ని అనుభవిస్తున్నావా శ్యామ్!—"

భార్య ఎందుకు?

"ఆమె నన్ను తలచుకొని నవ్విందంటే అదేతృప్తి. నాలోబాధను అర్థంచేసుకొందంటే అంతకంటెనాకు ఆనందం ఏమికావాలి!—"

"ఆ!—అర్థంచేసుకొంది. కాని—యిహముందు అలాంటి త్తరములు వ్రాయకూడదని కూడ తెలుపమంది."

"ఆమెకు యిష్టంలేనట్టుగా మాట్లాడిందా?—"

"ఇష్టంలేకపోతే నీకు అంతటి చొరవకు అవకాశమిస్తుందా?—ఆ వెంటనే నీ ఉత్తరం ఆమె తన తండ్రిఎదుట పెట్టదూ?—"

"ఐతే—మరి ఎందుకా శాసనం?—"

"తనతండ్రికి తెలుస్తే ప్రమాదిస్తుందని—మగవాడి సాహసం ఆడ దానికి ఉండదుగా!—"

"అవసరంవస్తే స్త్రీ సాహసం పురుషులకుఉండదని కవులవ్రాతలు నీవు చదువలేదూ?—"

"ఉత్తరమే అక్కర్లేదు. ఆమె ప్రసన్నహృదయంతో నాకు అభయమిచ్చినట్లు నీద్వారా వార్తవచ్చిదంటే చాలు—"

"ఆ అవకాశంతీసుకొని ఎక్కడోచోటాడి పట్టుకొని మాట్లాడి ఆమె పరువు తీస్తావ్—"

"అదేమిటి సుందరం?—ఆమెపరువు నా పరువుకాదా?—"

"విను శ్యామ్!—నీమీద చంద్రకు ఎంత అనురాగం ఉందో నాకు తెలుసు. కాని—ఆమెకు అంత ఈడువచ్చినా మగవారితో మాట్లాడే సాహసం తక్కువ. నీమాటలు నేను చెపుతూంటే లజ్జతో ఆమె తల లేవనేలేవదు—"

"ఐతే—చంద్రంతో నేను స్వయంగా మాట్లాడే అవకాశంచూప అరికట్టడానికేనా నీ ఈమాటలు?—"

"బాగుంది వరస!—నీతో స్వేచ్ఛగా కలసిమాట్లాడడానికి వేశ్య అనుకొన్నావా?—తలిదండ్రుల చాటుపిల్ల. వయసుతోఉంది. నీతో

మాట్లాడుతూన్నట్లు ఆమెతండ్రి చెవినిపడిందంటే ఇహ ఆమె బ్రతుక గలదా?—"

"నిజంగా అనురాగమేఉంటే మాట్లాడకూడ ఆగగలదా?— మాడు—సుందరం!—ఆ సమయావేశపరచడం నీచేతిలోఉంది. నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను—ఆమెను కలుసుకొను అవకాశం చూపమని ఆమెను కలుసుకొనే విధానముల యోచనలతో వేగి పోతూన్నాను. నీవు నాకు సహాయపడాలి సుందరం!—నామనస్సు—నా జీవం—చేతులలో ఉంచుతూన్నాడు. అది నిలిపి కాపాడుతావో—కూలదోస్తావో నీదేభారం."

"శ్యామ్!—వెర్రివాడవు అవుతూన్నావు. చంద్రం మగవాడితో మాట్లాడలేని ముగ్ధ" ఆమెకు నీయందు మనసుఉన్న మాట్లాడ సాహసించలేదు. ఆమె అందాలదేవి. ఆమెను వివాహంచేసుకొన ప్రయత్నించడంలో విలువఉందికాని-దొంగకలయికలవల్ల ప్రయోజనమేముంది?-"

"ప్రయోజనమా?—ఆ ప్రయోజనం ఎలా చెప్పగలను?— చంద్రంను కలుసుకొని ఆమెతో మాట్లాడువరకు నా హృదయంవేగిర పడుతోంది. వాదనచేస్తే సమాధానం చెప్పలేను సుందరం—"

"బాగుంది!—హృదయం వేగిరపడుతోందని కలుసుకోవడం— మనసు కోరుతోందని మీదపడడం. అదేనా!—నీవేగిరపాటు!—"

"సుందరం!—అలాజరుగదని ప్రమాణంచేసి చెప్తున్నాను. ఆమె తండ్రితో మానాన్నగారికిగల ప్రాతవిరోధములు నీకుతెలుసుకదా!—ఆ విరోధములు మా ప్రేమకుఅడ్డురాకూడదని స్వయంగా హెచ్చరించి వాగ్దానం అందుకొనడానికే నా కలయికకు ప్రయత్నం—"

"అదిఏలా సాధ్యమౌతుంది!—ఆమె యిల్లుకదలి యితరచోటులకు వెళ్ళదుకదా!—"

"వాళ్ల స్వంతకారులో ఏదోమిష కల్పించుకొని మీవొద్దకురాలేరూ?—"

"ఆమెను అంత యదేచ్ఛగా విడునరు. అవసరంలేని తావులకు ఆమెను వెళ్ళనివ్వరుగా—!"

"ఏమిచేయాలి మరి!—"

"నేను ఏమిచేయగలను?—"

"నీకాళ్ళు పట్టుకుంటాను. సుందరం!—ఏదోనాకు విధానం సూచించి పుణ్యంకట్టుకోవాలి. ఇహప్రయత్నములతో వేగిపోలేను. ఆమెకోసం ఎంతటిసాహసానైనా చేయవెను దీయను— ఈ అంధ కారములో నీవు నా దీపికవు. నీవల్లనే చంద్రం నాదికావాలి. ఆమె నీ మాట సహాయంతో నన్ను చేరగలదు—"

"ఉత్తరంవ్రాయడంలాంటి సాహసంచేస్తే బాగుండను."

"అందుకే రహస్యంగా కలుసుకునేసాధనం నాకు ఎరుకపన్ను."

"రేపు కనుగొని చెపుతాను."

"లేదు. ఇప్పుడే చెప్పాలి. జామిచెట్టుకొమ్మమీంచి వాళ్ళతోట లోనికి దూకివస్తే?—"

ప్రమాదం వస్తుందేమో భయంగా ఉంది."

"నీవు అనుకొంటూన్నంత భయంఏమీ ఉండను. కనుచీకటి వేళలో ఎవరు కనబడనే కనపడరు. పుణ్యంకట్టుకో సుందరం!—"

"అబ్బా!—ఏమిటూ తొందర!—"

"అదేచెప్పరాని ఆతృతతో కూడిన వేగిరపాటు నన్ను కాల్చి వేస్తూంది."

"సరే—కనుచీకటిలో మల్లెపందిరి నీడలోఉండు ఆమెనుతీసుకొని వస్తాను—"

"సుందరం!—నిజమా?—చూడు!—నీమేలు నేను మరువను—"

"మీ ఇద్దరివల్ల కలిగిన పిల్లకు నాపేరుపెట్టాలి మరి—" అంటూ కొంటెగా నవ్వి సుందరం అక్కడనుంచి పరుగెత్తుకొని పోయింది—

సుందరం చిన్నప్పటినుంచి చంద్రంగారియింటిలో పనిగత్తెగా పని చేస్తూఉంది. పేరుకి పనిగత్తె అయినా వారియింటిలో స్వంతమనిషి లానేతిరుగుతూంటుంది. సుందరం వయసు పాతికసంవత్సరములుంటాయి. చంద్రంతండ్రి అనంతంగారు ఆమెకు స్వయంగా వివాహం చేసి ఒక యింటిదానిని చేశారు. ఆమె తనభర్తతో కాపరంచేస్తూ పగలు అనంతం గారి యింటివద్దనే పనిచేస్తూ వారి ఆవరణలోనే యిప్పటికీ జీవిస్తూంది.

చంద్రం అనంతంగారి ఏకైక ముద్దుకుమార్తె. ఆమెకు వయసు పదునెనిమిది వత్సరములుంటాయి, నిగ్గులుతేరిన తుమ్మెద రెక్కల్లాంటి నల్లతల ఎత్తుపల్లముల అందంతోనూ—శృంగారచూపులను సూచించే పెద్దకండ్ల చలనంతోనూ—బంగారుచాయను ధిక్కరించే పచ్చని శరీర మెరుగులతోనూ చంద్రం సువర్ణపోతవిగ్రహంలా అగుపడేది. ఆమె ముఖంలో ఆనందజ్యోతి ప్రసన్నరూపములో కలకలలాడుతూన్నట్లు అగపడుతుంది. కవులువ్రాసే స్త్రీ వర్ణనలు ఆమెనుచూచిన తరువాతనే అర్థంఅవుతాయి. ఆమెనడకలో భంగిమములు—చూపులో విశిష్టత— మాటలో మార్దవం ఆమెకుపెట్టని భూషణములుగా ఎదుట ప్రతిహృద యంలోనూ అంతులేని ఆకర్షణను పెంపొందిస్తాయి.

చంద్రంఅంతటి అందగత్తెయో అంతటి హృదయసౌందర్యవతి. ఆమెముగ్ధత్వంలోకూడ నూతనత్వం అగుపడుతూనే ఉంటుంది. తండ్రితో మాట్లాడునప్పుడుకూడ ముగ్ధత్వంతో కూడిన ముక్తసరి మాటలతో అవసరమైన మాటలనే మాట్లాడి ఊరుకొంటుంది. అందుచేతనే చంద్రం అవూయిక హృదయ యని తండ్రి పలుమారు ఉబ్బరిస్తూ ఆమెను తన ప్రాణపదంగా చూచుకొంటారు.

చంద్ర సదా తన సౌందర్యమునకు వన్నెలు దిద్దుకొంటూ అద్దం ముందు కూర్చొనడం, ఊసుపోవడానికి ఏవో నవల్సు చదవడంతప్ప వేరు పనిలేదు. రాజ్యాలను పాలించే రాణిలాగ చంద్రం సుఖాల్ని అనుభ

విస్తూ తమయింటపనిచేసే దాసీలతో కులాసా సంభాషణలతోనూ—ఆటపాటలతోనూ కాలం గడపేది—

ఏకాంతంగా గదిలో కూర్చున్నప్పుడు చంద్రం తలుపు బిగించుకొని అద్దంలో తన సొగసును చూచుకొని తానే సిగ్గుపడుతూ దోబూచు లాడుతుంది. తన రొమ్ములఅందాన్ని, పమిట చిన్నమడతల ఎత్తునుంచి అందంగా అగుపడేలా పదేమారులు సర్దుకోవడం—జాకెట్టు రెక్క చేతుల్ని జబ్బమీదికిలాగి సరిచేసుకోవడం—మునివ్రేళ్ళతో ముంగురులు వెనుకకు సర్దుకొంటూ నవ్వుకోవడం సమాషాగా—ఆనందంగా ఉండేది ఆమెకు. విచారం ఎరుగని సుఖాలలో తేలిపోయేఆమెకు అప్పుడప్పుడు ఏదోచెప్పలేని వెలితికనబడి తియ్యని యోచనలతో ఆమెమనసు 'జివ్వు' మనేది. ఆబాధ భరించలేనట్టు అరక్కుడ్డు కన్నులతో స్ప్రింగ్ కాట్‌మీద వెల్లకితలపడుకొని శూన్యంలోకిచూస్తూ ఏవోయోచనలలో మునిగిపోయేది.

శ్యామలరావు వయసుకూడ యిరువదిరెండు సంవత్సరములకు మించిఉండదు. సన్నంగా కటింగ్ మీసముల అందంతో పచ్చని శరీరచ్ఛాయ కలిగి మొదటిచూపులోనే ఉన్నత వంశీయుడని చెప్పకుండానే స్పష్టపడుతుంది. అతనితండ్రి దుర్గారావుగారికి సాలుకి యిరువది వేలు రాబడి వచ్చే భూవసతులున్నాయి. ఆరాబడులు వసూలుచేసుకోవడంతప్ప ఆయనకు మరియొకపనిలేదు. దుర్గారావుగారి బంగళా కూడ అనంతంగారి ప్రహరి బంగళాకు ప్రక్కనే ఒకేవీధిలోవున్నాయి. అనంతదుర్గారావుగార్లకు ఎప్పుడో కగిలిన పోట్లాటలకారణంగా యిప్పటికీ మాట్లాడుకొనకుండ పరస్పర కలహాల్ని పెంపొందించుకొంటూన్నారు.

అనంతంగారి కుమార్తె చంద్రం తమతోటలో ఆడుకొంటూ ఉండడం చిన్నప్పటినుంచి చూస్తూ, ఆమెను వనలక్ష్మిగా పోల్చికొన్ని

వ్యాసములుకూడ ఉద్రేకపూర్వంగా వ్రాసి పత్రికలకు పంపేవాడు. అవి అచ్చుపడివచ్చినప్పుడు ఆ పత్రిక ప్రతులను సుందరంద్వారా చంద్రంకు ఒక కాపీని పంపుతూ ఆమెపట్లతనకుగల అభిమానాన్ని ప్రకటించుకొనేవాడు. కాని—సిగ్గుతో చంద్రం మాత్రం ఎట్టి సమాధానములుకూడ పంపేదేకాదు. శ్యామలరావు తనమేడమీదనుంచి ఉద్యానవనములో తిరుగుతూండే తన్ను కనిపెట్టిచూస్తూన్నట్టు తెలుసుకొన్నప్పుడు బెదరిన లేడిలా పరుగెత్తుకొని పోయేది.

ఆ చెట్లక్రిందనుంచి ఆమె అలాపరుగెత్తడం ఎంతో హృదయానందంగా ఉండేది అతనికి.

తనచూపులతో ఆమెచూపులను కలుపుకొన ప్రయత్నించే అతని ఆశలు ఫలించనికారణంగా శ్యామలరావు మనసులో చాల బాధను—విసుగును కూడ అనుభవించేవాడు. ఆమెను—ఆమెఅందాన్ని—చర్యల్ని సూచిస్తూ తన హృద్వేగాన్ని పత్రిక రచనలమూలంగా తెలియబరచుకొన్ని సానుభూతిని సూచించే మాటలు ఆమెనుంచి అతనికి అందేవి కావు.

తరువాత యం. బి. బి. యస్. పరీక్ష చదవడంకోసం అతను పట్నంవెళ్ళడం ఐదుసంవత్సరములు తిరిగి రాకపోవడం జరిగింది.

ఇప్పుడు డాక్టరుపరీక్ష ముగించుకొని శ్యామలరావు విశాలపురం చేరుకొన్నప్పటినుంచి చంద్రంను చూడడమే పనిగాపెట్టుకొని మేడ దిగడం మానుకొన్నాడు.

ఇప్పుడు యౌవనపొంగులో ఆమె దేవలోకమునుంచి దిగిన దేవకాంతలా అగుపడేది అతనికి. ఆమెకు అగపడకుండ రహస్యంగచూచే అతని కండ్లకు ఆమెరక్తంలోని ఆకర్షణ కళ్ళలో అనేక కళలతో ప్రకాశిస్తూ క్రొత్తకాంతులను వెదజల్లుతూండడం అతనిరక్తంను కరగుకట్టించేటి పని కలుగుతూండేది అతనిలో. వయసులు ఎదిగే ఆమెశరీర నిగ

నిగల అందాన్ని—బుజంక్రింది ఛాతిమెరపును,—నవ్వేప్పటి తెల్లనిపలువరసశృంగారాన్ని—ఆ ఎర్రనిజాకెట్టుపైన మెరసే కంఠాన్ని చూస్తూ నిమిషాలలో శ్యామలరావులో మధురమయ తుఫానులేచి ఆతనిని మతిభ్రమణము కలిగిన పిచ్చివాడను చేసినట్టయ్యేది.

ఆమెను తనభార్యగా చేసుకొనడానకే యిప్పటి ఆతనిప్రయత్నమంతాను.

మొదటినుంచి చంద్రం శ్యామలరావులను కలుప ప్రయత్నిస్తూండే సుందరం ద్వారానే శ్యామలరావు మరల ప్రయత్నములు సాగిస్తూన్నాడు.

చంద్రంను కలుసుకొన అవకాశంచూపమని సుందరంను అనేకరీతుల ప్రార్థనా పూర్వకముగా కోరాడు శ్యామలరావు.

తమతండ్రుల పరస్పరవైరములు తనకోరికలకు ఆటంకపడతాయేమో అన్న సంశయం పొడచూపినప్పుడు శ్యామలరావు భీతితో వణకిపోయేవాడు.

దైవనిర్ణయం ఏలాఉందో!

౨

"వద్దు సుందరం—నాకు భయం."

"భయం ఏముంది!—నీకుతగినవరుడు. ఆతడు మొదటినుంచి నిన్నే కోరుతూన్నాడుకదా!—"

"ఆతనితో కలుసుకొని మాట్లాడ ధైర్యంచాలదుకదా నాకు!-"

"మొదటిలో అలానే ఉంటుంది. ఒక్కమారు మాట్లాడకలుగుతే నీకు యిహా ఆసిగ్గు ఉండనేఉండదు—"

"ఆమాట తలచుకొంటే గుండెలు కొట్టుకొంటూన్నాయి సుందరం—"

"చంద్రం! నిజంచెప్పు. అతడునీకు యిష్టమైన వాడేనా?—"

"——"

"చెప్పు, చంద్రం!—అతడు నిన్ను మనసార ప్రేమించి నీకోసం తపిస్తూన్నాడు. అతడు నీ ప్రేమతో ఆడుకోవాలని వేయిదేవుళ్ళను ప్రార్థిస్తున్నాడు. దేవుళ్ళనేకాదు—చివరకు నీ సమావేశం సమకూర్చడం కోసం నన్నుకూడ ప్రార్థిస్తూనేఉన్నాడు." అని సుందరం చెపుతూంటే చంద్రం సిగ్గుతో తలవంచుకొని చిన్ననవ్వు నవ్వుకొంది.

"చంద్రం!—పాపం అతడు నీకోసం పిచ్చివాడు అవుతూన్నాడు. నీవే అతని ప్రాణమనీ, నీవులేని జీవితం దుర్భలమనీ ఏవో విడవకుండ చెప్పే అతని మాటలు నాకు జ్ఞప్తికిరావు. అతడు నీకోసం పడే ఆవేదనకు నాకు జాలివేస్తుంది—"

"సుందరం అక్కా!—నాన్నగారికి వారి తండ్రితో విరోధం కదా!_మా కలయిక వారికి తెలుస్తే కోపిస్తారేమో!—"

"ప్రేమకు యివన్నీ ఆటంకములా?—శ్యామలరావు నిన్నే వివాహం చేసుకొన స్థిరపరచుకొన్నాడుకదా!—"

"అందుకు నాన్నగారు వప్పుకొంటారని నీకు నమ్మకంఉందా అక్కా!—"

"ఏం?—శ్యామలరావుతండ్రి మీతండ్రితో సరితూగేధనవంతుడు కాదనా?—పైగా శ్యామలరావు అందగాడు_విద్యావంతుడుకూడ. అతడు మొన్ననేగా పట్నంనుంచి పెద్దడాక్టరుగా తిరిగివచ్చాడు. అట్టివానికి నిన్నుయిచ్చుటకు మీతండ్రి ఎంతమాత్రము వెనుదీయడు. మీ పరస్పర ప్రేమకు మీ తండ్రికూడ సంతసపడవచ్చును—"

యిక్కడకు పంపే నిశ్చయంతోనే ఉన్నాడు. మీ తండ్రిని ఒప్పించే బాధ్యత నీమీదఉండడంచేత శ్యామలరావు నీతో మాట్లాడకోరుతున్నాడు—"

"ఈ విషయంగూర్చి నాన్నగారితో నేను మాట్లాడగలనా?—"

"నీవే మాట్లాడనక్కరలేదు. అంతఅవసరం వచ్చినప్పుడు తగిన విధంగా మీ అమ్మగారి చెవిని నేవేస్తాను. కుమార్తె ముద్దుచెల్లించ ఏ తలిదండ్రులకు ఉండదంటావ్'—"

"ఎన్నడూ ఎరుగనపడి మాట్లాడ ఎరుగని నేను ఆయనతో యిప్పుడు మాట్లాడసాహసించలేక పోతూన్నాను—"

"నీవుమాట్లాడనియెడల ప్రాణం వదులుతా నంటూన్నాడు—" అని సుందరం చెప్పుతూంటే చంద్రం శ్యామలరావుయొక్క దివ్యసుందర విగ్రహాన్ని మనసులో తలచుకొంటూ సిగ్గుతోతలవంచుకొంది. వీస్తూన్న గాలిలానే ఆమెలోని ఊహలు గమ్యస్థానంలేకుండ మధురంగా విహరిస్తున్నాయి. ఆ యోచనలతో కండ్లుమూసుకొని నవ్వుకొంది.

ఆమె నవ్వులో ఎర్రని పెదవులమీద క్రొత్తతళుకు తొలకరించినట్టు అగుపించింది సుందరానికి. ఆనవ్వులోని ఆశక్తిని అర్థంచేసుకున్న సుందరం కూడ వంచుకొన్న చంద్రం తలను ఎత్తినవ్వింది—

"నువ్వుకూడ దగ్గరఉంటే ఆయనతో మాట్లాడగలను. లేకుంటే నా నాలుక కదులదేమో కూడ."

"రేపు ఆతనితో ఏకాంతంగా గదిలో కబుర్లు చెప్పుకొన్నప్పుడు కూడ నా సహాయం అవసరం ఉంటుందనుకొంటాను!—"

"అబ్బా!—ఊరుకో అక్కా'—అలాంటిమాటలు అంటే అసలే రాలేను—"

"ఈ ముగ్ధత్వం అంతా మొదటిమాటు మాత్రమే లే!—" పద చంద్రం!—పాపం ఆతడు తోటలో మనకోసంచూస్తూంటాడు. ఆలస్యం

[illegible] శ్యామలరావు [illegible] మాట్లాడా[illegible]

"ఇలా [illegible] వాళ్ళ గారితో నేను మాట్లాడగలనా?—"

"ఏదో మాట్లాడనక్కరలేదు. అంత అవసరం వచ్చినప్పుడు తగిన అర్థంగా మీ అమ్మగారి చెప్పిన చేసేస్తాను. కుమార్తె ముద్దుచేస్తాం ఏ తలిదండ్రులకూ ఉండదంటావ్!—"

"ఎప్పుడూ ఎక్కువపడి మాట్లాడ ఎరుగని నేను, ఆయనతో యిప్పుడు మాట్లాడ సాహసించలేక పోతున్నాను—"

"నీవు మాట్లాడని మొదల ప్రాణం వదులేటట్టు నంటున్నావే—?"

అది సుందరం చెప్పాలంటే చంద్రం శ్యామలరావుయొక్క దివ్యసుందర విగ్రహాన్ని మనసులో తలచుకొంటూ సిగ్గుతో తలవంచుకొంది. వీస్తున్న గాలిలోని ఆమెలోని ఊహాలు గమ్యస్థానం లేకుండ మధురంగా విహరిస్తున్నాయి. ఆ ఆలోచనలతో కండ్లుమూసుకొని నవ్వుకొంది.

ఆమె నవ్వులో ఎర్రని పెదవులమీద క్రొత్తతళుకు తొలకరించి నట్లు అగుపించింది సుందరానికి. ఆనవ్వులోని ఆశక్తిని అర్థంచేసుకున్న సుందరం కూడ పంచుకొన్న చంద్రం తలను ఎత్తినవ్వింది—

"నువ్వుకూడ దగ్గరఉంటే ఆయనతో మాట్లాడగలను. లేకుంటే నా నాలుక కదలదేమో కూడ."

"రేపు ఆతనితో ఏకాంతంగా గదిలో కబుర్లు చెప్పుకొన్నప్పుడు కూడ నా సహాయం అవసరం ఉంటుందనుకొంటావా?—"

"అబ్బా!—ఊరుకో. [illegible]

[illegible]"

"[illegible] ముగ్ధత్వం అంతా మొదటనాట్లు [illegible] [illegible]

[illegible]

చేసిన ప్రతినిమిషం ఒక యుగంగా గడుపుతూంటాడు ఆయన—"

"నాచేత సాహసాన్ని చేయిస్తూన్నావ్ సుందరం—"

"ఇదికూడ ఒకసాహసం అనిపించుకోదు. యౌవనదశలో చిన్న ఘట్టములన్నమాట. పెండ్లి అయినతరువాత వెనుక జరిగిన యిట్టిరహస్య సమావేశాలు చెప్పుకోవడంలోనే ఆనందంఉంటుంది. ఇట్టిసమావేశాలు మనదేవతల పురాణాల్లోకూడ మనము వింటూనే ఉంటాము. శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణి కొరకు—"

"అవన్నీ యిప్పుడు ఎందుకు అక్కా!—జరుగవలసిన కార్యం కొరకు యోచించు—"

"అప్పుడే కార్యం కోరుతూన్నావూ!—పెండ్లికాకుండా నేకార్యం కోసం అప్పుడే నీవు తొందరపడుతే—" అని సుందరం అంటూండగనే సగం మాటలతోనే ఆమెను ఆపి చంద్రం—

"ఛీ!—ఆపాడుభావంతో నేను మాట్లాడలేదు—"

"మరి?—" అంది విరగబడి నవ్వుతూ సుందరం—

"జరుగవలసిన ముందు విధానం యోచించమన్నాను. నీవుఅలా హేళనచేసి నవ్వితే నాకుమరింత లజ్జాఉంట్టుంది. నేను అందుకే వచ్చుటకు భయపడుతూన్నాను—"అంది. చంద్రంకొంచెం అలగినకంఠంతో—

"నావద్దనే నీకు భయమా?—నీమంచిచెడుగులు నావికావా? నీ ఆనందం నాదిగాచూసుకొనే గదా ఈ నాప్రయత్నం!—అప్పుడే చీకటి పడుతోంది. పద చంద్రం—" అని సుందరం ఆమెచేతిని పట్టుకొని ముందుకి త్రోవదీస్తూంటే చంద్ర ఆటంకం లేకుండానే ఆమెవెంట నడచి పోయింది.

చేతులకు అందే ప్రక్కకొటన్ను కొమ్మల్ని వంచుతూ వనదేవత లాగనడచి వస్తూండే చంద్రంను దూరంనుంచే చూచిన శ్యామలరావు జానిచెట్టు ఛాయలలోనికి తప్పుకొని హృద్వేగముతో కొట్టుకొనే

గుండెను పదిలపరచుకొంటూ అందబోయే అదృష్టానికి ఉవ్విళ్ళూరుతూన్నాడు.

"సుందరం అక్కా!—ఇంకా ఎక్కడికి వెళ్ళాలి మనం!—"

"ఈ మల్లెపందిరి దగ్గరనే ఉండ మన్నాను."

"మల్లెపందిరి క్రింద ఎవరునూ లేరే!—ఓ వేళ మనరాకఆలస్యమై ఉండడంచేత వెళ్ళిపోయి ఉంటారు."

"అలా జరుగదు. నేను ఆ దొడ్డివైపు గేటువరకువెళ్లి చూచి వస్తాను. నీవు యిక్కడనే ఉండుచంద్రం—"

"వేగం రావాలి.. తొందరగా మనం తిరిగివెళ్ళనిఎడల నాకోసం యింటిలో చూస్తారు."

"ఇప్పుడే వస్తాను—" అంటూ సుందరం దక్షిణంగానడచింది.

జామిచెట్టుఛాయలలో ఉన్న శ్యామలరావుకి హస్తసౌంజ్ఞచేసి రహస్యంగా ఏమో మాట్లాడి సుందరం ముందుకి నడచిపోయింది.

తాయిలంకోసం పరిగెత్తే చిన్నపిల్లాడిలాగ శ్యామలరావు తొందరగా చంద్రం కూర్చున్న వేపుకి స్పీడ్‌గా నడిచాడు. పాదధ్వనిని విన్న చంద్రం వెనుతిరిగిచూచింది.

శ్యామలరావు పెదవులమీద నవ్వును చిలికిస్తూ ఆవేపుకేనడచి వస్తూండడం చూచింది చంద్రం.

వలలో చిక్కుకొన్న ఆడలేడిలా చంద్రం తన విశాలనేత్రములను నాలుగుమూలలకు త్రిప్పుతూం బిడియంతో సుందరంరాకకోసం చూస్తూంది.

శ్యామలరావు చిన్ననవ్వుతో ఆమెముందుకివచ్చి నిలచాడు.

చంద్రం తలఎత్తి ఆతనివంక చూచి, చూపుమళ్ళించుకొనిసిగ్గుతో తలవంచుకొంది.

సిగ్గుతో జేవురించి ఎర్రనైతూన్న ఆమెబుగ్గల సౌందర్యంఅతనిని

గిలకొట్టినట్టయింది.

ఐదు నిమిషములు నిశ్శబ్దంగా ఒకరిఎదుట ఒకరు నిలచిపోయారు చంద్రం సిగ్గుతో తలఎత్తనేలేదు.

ఆతని కండ్లుమాత్రం ఆమె సిల్కు జాకెట్టుమీదికి 'స్టయిలిష్' జుట్టు ముడిమీదికి జరుగుతూన్నాయి.

బిగువుగా లోనబాడీలో బంధింపబడిన ఆ మెత్తని రొమ్ముల మధ్య శిరస్సుపెట్టుకొని హాయిగా కండ్లుమూసుకోవాలనిపించింది ఆతనికి. ఈ కోరికలతో ఆతనిగుండె మరింత వేగంగా కొట్టుకొంటూంది. ఆతనిలో ప్రళయవాయువులా మోహశక్తి నిమిషనిమిషానికి వేయిరెట్లు అధికమౌతూ ఆతనిలో చీల్చేట్టు విజృంభించింది

వెనుకకు పోతూన్న కంఠధ్వనిని పట్టి బలవంతాన పెద్దదిగా చేసి ధైర్యంగా—

"చంద్రం!—ఇన్నాళ్ళకు నీతో కలుసుకొనే అదృష్టం కలుగచేసిన నీదయకు నా ధన్యవాదాలు—"

"అలా అనకండి. నాకు ధైర్యంచాలకనే యిన్ని దినాలు ఉపేక్ష చేశాను—"

"ఇప్పటికైనా నీకు అనుగ్రహం కలుగడం నా అదృష్టం. ఈ తృప్తితో మొదటిలో నీకోసంపడిన శ్రమలు మరచి పోగలను."

"——"

"చంద్రం!—నిన్ను ప్రేమించినదిమొదలు నిన్ను చూడకుండ ఒక్కరాత్రికూడ నిద్రపోలేకుండా ఉన్నాను. నిన్ను దొంగచాటుగా మా మేడమీదనుంచి చూస్తూనేఉంటాను. నీవు నన్ను గుర్తిస్తే పరు గెత్తుకొని పోతావని రహస్యంగా చూస్తూ సగం తృప్తిలో జీవితం దొర్లించుకొంటున్నాను. నీ నామస్మరణతప్ప అన్యములు నాతలపునకు రానేరావు. నిన్నుతలచుకొంటూ రాత్రులు జ్వరంకాచినట్లు ఒకటే

బాధతో దొర్లుతాను—" అని శ్యామలరావు జాలిగా చెప్పుకొం టూంటే చంద్రం తలవంచి చిన్నగా నవ్వుకొంది. ఆనవ్వువిని వాన కురిసినట్లు చుట్టుచు ఉపయోగమునకు సిద్ధంగా ఉన్న విడచిన పుష్పాలు ముఖాలెత్తి చూచాయి ఆమెవంక—

"చంద్రం!—నాబాధ నీకునవ్వుగావుంది. నాబాధలో పదో భాగం నాగురించి నీవు ఉంటే ఈపాటికి నీప్రేమలో అనంతలోకాలు సృష్టించనూ!—"

"ఆడదానను. సాహసము ఎరుగనిదానను. నేనుఏమిచేయు గలను?—"

"ప్రేమఉంటే—ఆప్రేమలో ఏమైనా చేయుగలిగేశక్తి వస్తుంది. అసలు నాపట్ల—నీకు—"

"మీయందు నాకుకూడ అధికానురాగం ఉందని ప్రమాణం చేసి చెపుతున్నాను. మీరు నాగురించి చేసే ప్రయత్నములు,—తెపించే వివరాలు ఎప్పటికప్పుడు వింటూనే ఉంటాను. మీ మాటలు వినడంలో నాకు ఎక్కువఆనందంగా కూడ ఉంటుంది. కాని—మన తండ్రుల పరస్పర విరోధములు మన ప్రేమకు అడ్డుకాగలవేమోఅన్నది. గుళ్లనాలో ఉత్సాహాన్ని చంపుతూంటాయి—అనిరాశతో మనసు రాయిచేసుకొని కోరికల్నికాల్చి, నశింప చేసుకొంటూన్నాను—"

"చంద్రం!—నీవు నాదానవు. మనప్రేమను యిహాఎవరును వేరు చేయలేరు. మా తండ్రిచేత పట్టుదలగా మీ నాన్నగారిని అడిగించే పట్టుదలతో యున్నాను. అవసరమైనప్పుడు మీ నాన్నగారితో వెను దీయకుండ చెప్ప సిద్ధంగాఉండాలి నీవు— "అని శ్యామలరావు చెపు తూంటే పెద్దకండ్లతోనే వింటూంది అతని మాటలు చంద్రం. అతని మాటలకు 'సరే' అన్నట్లుగా తలఊపింది. ఆమెచూపులు క్రమక్రమం గా మచ్చికపడినట్లు అగుపడుతూనే ఉన్నాయి.

ఆమె పెద్దకండ్ల దొంగచూపు పెదవుల దగ్గరకు రమ్మన్నట్టు పిలుస్తూన్నట్టనిపించాయి శ్యామలరావుకి—

"వాగ్దానంచేయి చంద్రం—నీవు నాదానవని—అంటూ" ఆమెకు మరీదగ్గరగా జరిగి చేయి చాచాడు.

"నామాటను నమ్మలేక ప్రమాణమును కోరుతూన్నారా మీరు!—"

"చంద్రం!—తృప్తికోసంమాత్రమే అడుగుతూన్నాను. నాజీవితం స్వర్గమయం చేసుకొనబోయే ఆనందంలో అర్థిస్తూన్నాను. నీవాగ్దానాన్ని నిన్నునమ్మాను. నీవే నాజీవిత మధురమయ నావకు చుక్కానివి—" అని ఏమో వెర్రిగా వరసగా ఉద్రేకంలో ఆతడు అంటూంటే మంత్రింప బడిన దేవకాంతలా దైన్యంగా భరించలేనట్టు ఆతనివంక చూచింది. ఆ బరువుని అర్థంచేసుకొన్న శ్యామలరావు ఆమెకు తనశరీరం తగిలేలా దగ్గరగాచేరి నిలచాడు.

ఆ స్పర్శతో ఆమెశరీరం జలదరించింది. ఆమెలో ఎన్నడూ కలుగని మార్పుతో ముహం జేవురించి ఆతనివంక తేరబార జూచింది. మధురంగా నరాలు లాగుతూండడంచేత కాబోలు నెమ్మదిగా హాయిగా బరువుగా కళ్లుమూసింది చంద్రం.

రావు నెమ్మదిగా ఆమెబుజాలమీదికి ఎడమచేతిని పోనిచ్చి దగ్గరకు లాగుకున్నాడు.

వలవాసన తగిలిన లేడిలా చట్టున స్మృతిని తెచ్చుకొని ఆతని చేతులను వదలించుకొని దూరంగా నిలుచుంది ఆమె.

"చంద్రం!—అలాభయపడ్డావేం!—కోపంవచ్చిందా?—"

"క్షమించండి. అప్పుడే యిలాజరగడానికి నామనస్సు అంగీకరించదు—"

"భయం ఎందుకు చంద్రం!—నీవు నాదానివికదా!—"

"నియమం ప్రకారం మన వివాహమే అయితే నేను మీ చరణ దాసినే అవుతాను—దాసినే కాదు—ప్రాణాన్ని కూడ మీకు అర్పిస్తాను—కాని—ఈలా నీచమార్గంగా మీకు లొంగి పోను—లే"

"కాగలదానికి యిప్పుడే నాతో కలసి ఉండడంవల్ల పాపం ఏముంది చంద్రం!—నీమనసే నిన్ను భయపెడుతూంది—"

"క్షమించండి. ఇట్టి అవినీతిపనులకు నామనసు సాహసించలేదు ఏమో పాపంచేస్తున్నట్టుగనే నాహృదయం—"

"చంద్రం!—నన్ను నియమములతో కట్టివేస్తూన్నావ్."

"అవును. మర్యాద—ఆచారము—కట్టుబాట్లు" యివి మనుష్యులకుచుట్టూ గాలిలో ప్రాణవాయువులవలె కాచుకొని ఉంటాయి. ఆనియమములను వదలి తప్పుదారిని నడవ తొందరపడతే మనకేగాక మనతలిదండ్రులకుకూడ కళంకం అనేపేరుతో మనసేరం వారిని శిక్షిస్తుంది. మనవల్ల తలిదండ్రులు నిందలపాలుగాకూడదు. సక్రమంగనే మనవివాహం జరుగడం మంచిది. అందులకు నేనుకూడ సర్వవిధముల ప్రయత్నములో నిలుస్తాను. క్షమించండి—ఇట్టి తొందరపనులకు నన్ను ప్రేరేపించకండి—"

"చంద్ర!—నీవు ఆత్మసౌందర్యమును కూడ కలిగిన దానవు. నీ పట్టుదలకు నేనుకూడ సంతసపడుతూన్నాను. రేపటినుండియే నా ప్రయత్నంలో నేను ఉంటాను."

"మీప్రేమను మరచిపోలేను. మిమ్ములనే కోరుతూన్నాను. తొందరపడకండి. భగవంతుని అంగీకారం పొందగలిగినప్పుడే మన కలియిక నీడనిడిలాయి, శాశ్వతంగా ఉండిపోతుంది. అట్టి శాశ్వత కలయిక కోసం ప్రయత్నించడం ఉచితం—"

"ఈదురుగాలిలో మంటలవలె ప్రజ్వరిల్లే శక్తుల్ని అణచిపెట్టుకోవడం నాకు దుస్సాధ్యమౌతోంది. ప్రతిరాత్రి ఏహోమధురస్వప్నాలు

లను గంటూ నీకోసం తపించని నిమిషంలేదు. నీవుకూడా కాలనియ మము అనే హద్దులతో దూరంగా ఉంచుతూన్నావునన్ను. పెండ్లి ముందుకూడ నిన్ను కలుసుకొనే అదృష్టం యిహామునుండు ప్రతిదినం కలుగుతుందని ఆశించాను. కాని—యిప్పుడు ఆ ఆశను వదలుకొని పెండ్లి ప్రయత్నములోనే—"

"ఈ కలయికలో మనకుసుఖం ఎక్కడ ఉంటుంది!— ఓమూల నీవుచేసేపని పాపం అని మనసు ఆరుస్తూంటే సుఖాన్ని ఎక్కడ అను భవించగలుగుతాను!—విచారపడకండి. ఎప్పటికప్పుడు మీకుకోరిన వేళలలోయిక్కడనే కలుసుకొని మాట్లాడుతూంటాను. కాని—ఆకల యికలో మీకు శరీరసుఖాలను అందచేయలేనని చెప్పుతూన్నందుకు క్షమించ వేడుతున్నాను."

"అక్కర్లేదు. నీవుకనబడి అప్పుడప్పుడు స్వేచ్ఛగా, ఆనందంగా హృదయంనిండిన ప్రేమతో మాట్లాడినచాలును. అదే తృప్తి. అంతటి తోనే ఆగ గలను—"

"నేను వెళ్ళుటకు అనుజ్ఞ యివ్వండి. చాలఆలస్యమైంది. అవ సరమైనప్పుడు సుందరంచేత వార్తపంపుతే విధిగా వస్తాను—"

"మంచిది. నాప్రేమను మరువనని నాచేతిలో నీచేయిఉంచడం కూడ పాపమే అవుతుందా చంద్రం!—" అన్నాడు దీనంగా ఆమెను ఏదో అర్థించే కంఠధ్వనితో—

"శ్యామ్!—నన్ను నమ్మండి ఇదిగో—మీచేతిలో చేయిఉంచు తున్నాను." అంటూ చంద్రం అతనిచేతులో తనచేతిని ఉంచింది. శ్యామ్ ఆమె మెత్తనిచేతిని తన చేతితో నొక్కాడు—

"శ్యామ్!—చేతిని వదలండి. నేను వెళ్ళాలి. మనలను ఈ స్థితిలో ఎవరైనా చూస్తే బాగుండదు—" అంది తనచేతిని అతని చేతి లోనుంచి లాగుకొనే ప్రయత్నం లేకుండానే—

"వెళతావా చంద్రం!—మళ్లీ నీ కలియిక ఎప్పుడో!—"

"మీరు కోరిన మరుక్షణాన్నే మిమ్మల్ని కలుసుకొంటానని వాగ్దానం చేశానుకదా!—వెళ్ళనివ్వండి—"

"వదలలేకుండా ఉన్నాను. అందిన అదృష్టాన్ని జారవిడుచుకొన్నట్టు మనసు బాధపడుతోంది—"

"ఎప్పటి కప్పుడు కలుసుకొని స్థిరపరచుకొన్నప్పుడు యిహ దిగులు ఎందుకు!—మీరు ప్రయత్నంలో ఉండండి. మీ నాన్నగారిచేత మా తండ్రిని అడిగించు—"

"తప్పక అలానే జరుగగలదు—"

"ఇలా చేతులు కలపి నిలువడం మంచిదికాదు. నన్ను వెళ్ళనివ్వండి—"

"వెళతావా చంద్రం?—"

"ఏమిచేయాలి నేను!—క్షమించండి. బాధ్యతను మరచి చరించడం మంచిదికాదు—" అని ఆమె హెచ్చరిస్తూ దిగులుగా చుట్టూ చూస్తూంటే శ్యామలరావు ఆమె చేతిని నెమ్మదిగా విడుస్తూ—

"సరే—చంద్రం!—నా ప్రేమను నీవు మరువకూడదు—" అని అక్కర్లేని మాటలతో ఆమెను హెచ్చరిస్తూంటే—చిన్ననవ్వుతో ఆలిని నుంచి తప్పించుకొని, చుట్టూ అలముకొంటూన్న చిమ్మచీకట్లలో చంద్రం అదృశ్యమై పోయింది.

శ్యామ్ ఆమె నడచిపోయిన వైపుకు చీకట్లను చీల్చుకొంటూ ఆశగా చూచాడు ఐదునిమిషాలు. అనిబిడాంధకారంలో ప్రకృతి నల్ల తెరలు తెప్పు ఆతని కండ్లను మరిమొకటి అగుపడనేలేదు—నెమ్మదిగా తిరుగుముఖం పట్టాడు శ్యామ్—

3

"ఏమైంది!—మీతండ్రిగారు ఈ వివాహానికి ఒప్పుకోనని గట్టిగా చెప్పారటకదూ!—"

"అవును. ఎంత చెప్పినా మొండిపట్టు పడుతూన్నారు. ఏమిచేయాలి! నీవే చెప్పసుందరం!—"

"నీతండ్రిసంగతి నాకు బాగా తెలుసు. పట్టు దలను నెగ్గించుకొన చూచే వ్యక్తి ఆయన. ఆయన నీకోరికకు అనుకూలంగా వర్తించరని అప్పుడే తెలుసు. కాని, నీవు ఆయనను ఒప్పించగలనని అప్పుడు అంతగా చెప్పిన మాటలువిని కొంత నమ్మాను—"

"సరే—యిప్పుడు నేను చేయవలసిన విధానం?—"

"విధానానికి ఏముంది. మీ తండ్రి వారితో సంబంధమునకు నియ్యకొనుటలేదని అనంతంగారికి మొన్ననే తెలిసింది. అది ఆయనకు పరాభవముగా ఎంచి కుమార్తె ఎదుట చాల నొచ్చుకొన్నారట—"

"అది నిజమా?—"

"ఆ. ఆడపిల్లను కన్న తలిదండ్రులు ఎంతటి శ్రీమంతులైనా పరాభవములకు తలవగ్గాలి కాబోలునని కూడ ఎత్తిపొడుపుగా ఆయన చంద్రం ఎదుటనే స్వగతంగా అనుకొన్నారట. తనవల్ల తండ్రి అలా నొచ్చుకోవడం చంద్రంకు భరింపరాని బాధగావుంది. నీ హెచ్చరికలవల్లనే నీమాటలకు లొంగి నీతోనే తనపెండ్లి కావాలని తల్లిద్వారా కూడ తండ్రికి ఎరింగించింది చంద్రం. అందుకు ఆయన కుమార్తె ముద్దు చెల్లించకోరికతో విధిలేక ఊరుకొన్నారు. అందుమీద చంద్రాను మీ నాన్నగారు అడగవస్తూన్నారని, మీ యింట ఆప్రయత్నములు జరుగుచున్నవని అప్పుడే నేనుకూడ ఒకమాట అందించాను. పాపం—ఆ

అనంతంగారూ, ఆయన భార్యకూడ ఈ వివాహానికి అంగీకరించి మీ తండ్రి అడగడమే ఉంటే యిన్వసిద్ధముగా యున్నట్లు సూచించారు— ఇప్పుడు నీ తండ్రి మూర్ఖత అనంతంగారికే గాక నాకు కూడ పెద్ద పరాభవానికి కారణమైంది—”

“త్రోవగానక యోచనతో దిగాలుపడే నన్ను నీమాటలతో మరింత బాధను కలుగచేస్తున్నావు. నా తండ్రిని అంగీకరింపచేయడానికి అన్ని విధముల ప్రయత్నములు చేశాను. కాని—ఆయనతో యిహ లాభంలేదనే నిశ్చయానికి కూడ వచ్చివేశాను. వేరుమార్గంకోసం—”

“వేరుమార్గంఏముంది!—ఈ ప్రయత్నంనుంచి విరమించుకోవడం కంటె వేరుమార్గం ఏముంటుంది!—నీవు ఆమెను నమ్మించి మాట యిచ్చావ్. పైగా ఆమెచేత నీవేకావలెనని తన తల్లిదండ్రులకు వేధించి చెప్పించావ్. ఇప్పుడునీకు సాధ్యముకాలేదని చల్లగా చెపుతున్నావ్. మొగవాడవు నీకేం! ఆడదానిమాట జారి బయటపడిందంటే ఆమెకు జీవితం అంతా అపనింద కాకఏమౌతుంది!—అశక్తుడవై చేతగానిపనికి పూనుకొని అన్యపుణ్యములెరుగని ఆపిల్లను నిందకు పాల్పర్చావు—”

“సుందరం!—క్షమించు—నీకాళ్ళమీద పడతాను. అవును. నా వల్ల ఆమెకు ద్రోహంజరిగింది. చెప్పు—ఆమెకోసం ఏమైనాచేస్తాను. ఆమెను నా తండ్రిఆజ్ఞఅక్కరలేకుండానే వివాహమాడగలను. వారు మాటయిస్తే యిప్పుడే అనంతంగారి దగ్గరకు వస్తాను. ఆయనను నేనే కోరుతాను—”

“అలాజరుగదు. ఇహ ఆయనమీతో సంబంధమునకు నియ్యకొనరనికూడ తెలసింది. నీకోరికతో యిచ్చేంతఅవసరం వారికేముంది!— అప్పుడే అనేకమంది అడుగుతూన్నారు ఆ అమ్మాయిని. కాని—ఆమె ఆ వరులను త్రోసిపుచ్చుచుండడంచేతనే పెండ్లి యింతకాలం నిలుప చేయబడింది—”

"సుందరం!—నా యిష్టతతో వివాహం జరిగించడంవల్ల వారికి తూణత ఏముంటుంది?—చంద్రం నన్నే కోరినప్పుడు ఆమెను నాకే యిచ్చి వివాహం చేయడంలో ఆక్షేపణ ఏముంటుంది?—"

"పెద్దయిండ్లకు ఆక్షేపణే. ఒక్కకుమార్తె వివాహం వైభవంగా చేసుకోనేవారికి ఈ తగవులు దొమ్మిలాటలో వరుడు దొరకనట్లు విరోధుని కుమారునికే ఆయనపిల కట్టిపెట్టాలి!—శ్యామ్!—ఇహ ఆప్రయత్నములు వదలుకోవాలి నీవు. ఇవిజరుగని విఫలయోచనలు—ఆ అవకాశం అప్పుడే జారిపోయింది —"

"సుందరం!—ఇహమార్గంలేదా?— ఈ అపరాధం నాదే అంటారా?—నా తండ్రి మూర్ఖతకు నాకా శిక్ష?—"

"అంతవరకు యోచించేదెవరు?—ఎవరి గౌరవములకు వారు ప్రాకులాడడమే కదా ఇప్పటిప్రపంచంలో జరుగుతూండేది. ఆయోచన అక్కర్లేకుండానే లవంగిపురం మైనరు జమీందారుగారికి చంద్రంను యిచ్చు ఏర్పాట్లు జరిపిస్తూన్నారు."

"చంద్రం వప్పుకొందా?" "ఏమిచేస్తుంది!—శక్తివంచనలేకుండా ప్రయత్నించింది. తనప్రయత్నంలో నెగ్గింది. నీవు ఓడిపోయావు. ఇహ మరియొకరిని చేసుకొనడంకంటె ఆమెకు గత్యంతరం ఎక్కడిది!—పైగా ఆమె తన తలిదండ్రుల గౌరవంకోసం ఆమె ఆ పెద్దసంభంధముకు వప్పుకొని తీరాలి."

"సుందరం!—ఇహనిరాశతో నేను ఊరుకొనవలసిందేనా?—"

"నీకుమాత్రం ఏం?—రావుబహద్దూర్ వారి అమ్మాయి సుగుణను ఖాయపర్చారట. మల్లీవారంలో నీవివాహంఅని కూడ విన్నాను."

"అవును. వారిప్రయత్నములు వారు సాగిస్తూన్నారు. నాకు మాత్ర మిష్టంలేదు."

"సుగుణలో మాత్రం లోపం ఏముంది!—చంద్రం అంత అంద

గత్తె కాకపోయినా, పెద్దచదువులు పేసుఅయిన విద్యావతి. నేటి నాగరికతా లక్షణాలను అలవరచుకొన్న యూవనుసరాలు—"

"మనసులేని లక్షణాలు ఎన్నుంటే ఏమిలాభం?—నా పెండ్లిమాటకేం!—కాని—ఒక్క దానికి దిగులుపడుతున్నాను—" అన్నాడు తలవాల్చి యోచనగా—

"ఏమది!—"

"లవంగిపురం మైనరు జమీందారు త్రాగుబోతనీ, జూదరి అని కూడా విన్నాను. అట్టివానితో ఆమెవివాహం జరుగుతే చంద్రం భరించి కాలం గడపగలదా?—"

"ఏదో జరుగుతుంది. ఆమె అదృష్టానికి ఎవరు బాధ్యులు!—"

"తెలిసికూడ అట్టివివాహం జరుపడం అనంతంగారికి మాత్రం మంచిదా?—"

"ఇస్టేటు అంతా యిప్పుడే ఆయనే చూచుకొంటూన్నారట. వయసునకూడ చిన్నవాడు. నీకంటె మించిన ఈడుకూడ ఉండదు. అట్టి వానితో వివాహానికి ఎవరుకూడ విచారించపనిలేదు—"

"చెడ్డఅలవాటులు ఆతనిభవిష్యత్తుకు వేరు పురుగులుకావా?—"

"కావచ్చును. కాని—ఆయన ఖర్చుకు మించిన ఆదాయంవచ్చునప్పుడు అట్టిస్వల్పవిషయములను ఎవరు యోచించరుగా!—అదిగాక—ఆయనకూడ చంద్రం ఫోటోను చూచిన తరువాత ఈమెయే కావలెనని పట్టుదలగా కబురులుచేస్తూన్నాడు."

"ఆతని డబ్బుకు కాశించి చంద్రంకూడ ఆతసినే కోరుతోందన్నమాట!—"

"శ్యామ్!—అట్టిమాటలు నీవు అనకూడదు. ఆమె పవిత్ర హృదయంతో యిప్పటివరకు నిన్నేకోరుతోంది. అందుచేతనే యిప్పట్లో

పెండ్లి అక్కరలేదని విచారబుద్ధితో ఊరుకొంది చంద్రం. లేకుంటే ఈ పాటికే పెండ్లిప్రయత్నములు జరుగవూ?—"

"నేను చేయనినేరం నా మీదపడి నన్ను వ్యాకులపరుస్తూంది. మా తండ్రి మూర్ఖతకు నేను బాధ్యుడ నయ్యాను. ఈ నా దుర్దశను ఏమనుకోవాలో తెలియదు—"

"వెళతాను శ్యామ్. అక్కడ పనులు చూడాలి నేను. చంద్రం కొరకు మనసుపెట్టుకొన్న ప్రయోజనంలేదు. జరిగినదంతా ఒక కల. అదంతా మరచిపో!—నేను వెడతా—" నంటూ సుందరం ఆతనినుంచి విసరుగా వెళ్ళిపోయింది.

శ్యామలరావు ఏదో మోసాన్ని చేసినట్లు ఆమెమాటలలో ధ్వనించడంచేత ఆతడు మనసులో చాల బాధపడ్డాడు. చేతికిచిక్కిన చంద్రం జారిపోతూన్నందుకు అంతులేని ఆవేదనను అనుభవించాడు. ఆఖరుసారి చంద్రంతో, తన నేరములేదని నిర్దోషిననే చెప్పుకొన మనసు కోరుతూన్నా, యిహ కలుసుకొనే అవకాశము లభించదనే నిరాశ వెనుకకు లాగుతూంటే శ్యామలరావు అలసినట్లు కండ్లు మూసుకొని గట్టిగా శ్వాసను వదలాడు—

దురదృష్ట వంతులకు చేయని నేరములుకూడ నేరములుగనే పరిగణింప బడతాయనడానికి శ్యామలరావుస్థితి ఒక నిదర్శనముకాదా?

౪

శ్యామలరావు వివాహం రావుబహద్దూర్ రామగోపాలరావుగారి పుత్రిక సుగుణతో దుర్గారావుగారి పట్టుదలమీద జరిగిపోయింది

సుగుణ ఇంటరువరకు చదివిన విద్యావతి. అంత అందగత్తె కాకపోయినా పాశ్చాత్య నాగరికతవల్ల తెచ్చిపెట్టు అధునిక డికరేషన్నుతో సుందరిగనే లెక్కింపబడుతుంది. వయసు యిరువది సంవత్సరము

లకు మించి ఉండవు. పొడవుకుతగిన శరీరం కలిగి చూసువారిని కొంత వరకు ఆకర్షించకపోదు.

శ్యామలరావుకి వివాహం జరిగిన తరువాత చంద్రంకు పెద్ద జబ్బు చేయడం, ఆ జబ్బువల్ల ఆమె వివాహం ఆగిపోవడం జరిగింది.

చంద్రంకు ఆరోగ్యం చిక్కిన మరి రెండు నెలలకు ఆమె వివాహం మైసరు జమీందార్ లక్ష్మణబాబుతో జరిగిపోయింది.

లక్ష్మణబాబు వయసు యిరువదిరెండు సంవత్సరములకు మించి ఉండకపోయినా కొంచెంగా స్థూలకాయంకలిగి చక్కని ఛాయతో అందంగనే అగుపడతాడు. కాని__ఆయనతోకూడి తిరిగేసూటు రాయళ్లంతా త్రాగుబోతులు జూదర్లుకూడ. వారు లక్షణబాబును అన్నివిధముల చెడుఅలవాటులకు గురిచేసి రహస్యమందిరములో కుషామత్ కోసం నాట్యకత్తెలను పిలపించి, వాళ్ళు నాట్యంపోజులతో అందిచ్చే బ్రాందీ పానీయములను అందుకొంటూ ఆతనికి పూర్వం తెలియని జల్సాలను చూపి ఆతనిని ఆ అలవాట్లకు దాసుడ్ని చేసివేశారు. ఇస్టేటు చేతికి వచ్చినతరువాత లక్ష్మణబాబు అలవాట్లు మరీ పెచ్చు పెరిగిపోతూన్నాయి. అనుదినం బ్రాందీ పానీయం__స్నేహితులమధ్య వేశ్యలతో ఆడుకోవడం__కండ్లుతెలియని జూదం—అంతేపని__

ఆతనిని ఆవేశించిన దుర్మార్గులగు మేకవన్నెపులులగు ఆస్నేహితులు వేశ్యలతో లాలోచీ ఏర్పాటుచేసుకొని, ఆ వేశ్యలమూలంగా అనేకరకాలుగా మోసాల్నిచేయిస్తూ లక్ష్మణబాబును మత్తెక్కించి జూదములలో లక్షలాది పైకమును విలువగలరాళ్ళ ఉంగరాలను దోచుకొని పోయేవారు.

లక్ష్మణబాబు చాల జూదరి__త్రాగుబోతు అని తెలసిఉన్నా ఖర్చులకు తగ్గని ఆతని యిస్టేటు రాబడిని ఎరిగిన వాడగుటచే కాబోలు అనంతంగారు చంద్రంను ఆతనికే యిచ్చి వివాహం చేసివేశారు.

చంద్రంను యిష్టతతో వివాహంచేసుకొన్న లక్ష్మణబాబు ఆమె కాపరానికి వచ్చినప్పటినుంచి ఆమెను ప్రాణప్రదంగా చూచుకొంటూ ఆమె సౌందర్యమును కన్నులపండువుగా గాంచుచూ, ఆమె లేనకులభ్యమైన అదృష్టానికి మనసులో అనేక విధాల ఆనందపడేవాడు. అతికాపీనంగా పువ్వులా కాపాడుకొంటూ అప్పటి నూర్జహాన్ అందం చంద్రం ముందు ఏపాటిదో అనుకొనే వాడు—

కాని—అతడు మామూలు పద్ధతిలోనే స్నేహితుల వీడకుండ తిరుగడం—త్రాగడం—జూదమాడడం ఉంటూనే ఉంది. విడువకుండ రాత్రులందుమాత్రం విధిగాచంద్రానికి గదిలో అటెండెన్సు యిస్తూండేవాడు.

మొదటిలో కొన్ని దినములు చంద్రం ముక్తసరి మాటలతోనే దినాలు దొర్లిస్తూ ఆచారప్రకారం సహజ గృహిణి లక్షణములతో ఆయనను గౌరపరచి కండ్లతోనూ నడతలతోనూ ఆహ్వానించి అతని పాదధూళిని శిరస్సున ధరించేది. ఆయన ప్రశ్నలకు క్లుప్తసమాధానములనే యిస్తూ ఆయన యిష్టతను అన్నివిధముల చెల్లిస్తూనే ఉండేది. లక్ష్మణబాబుగారి ప్రవర్తన పగలు మామూలు ధ్వారణిలోనడిచేది—

ఆదినం రాత్రి పది అయింది. లక్ష్మణబాబు ప్రతిదినం ఆపాటి వేళకు విధిగా యింట ఉండడం చంద్రం కాపరానికి వచ్చినప్పటినుంచి జరుగుతూండేది. కాని—ఆదినం రాత్రి పది అయినా ఆయన తిరిగి రాలేదు. చంద్రం భోజనంమాని ఆయనరాకకోసం ఎదురు చూస్తూ మేడమీద తనగదిలో కుర్చీలో కూర్చుంది.

గడియారం అప్పుడే పదకొండుకొట్టి పదినిమిషములైంది. మెట్లమీద లక్ష్మణబాబు వస్తూండే బూటు చప్పుడు అవడంచేత చంద్రం పమిట సవరించుకొని కుర్చీనుంచి లేచి నిలువబడింది.

లక్ష్మణబాబు తప్పట్రాగి తూలుతూ తలుపును పట్టుకొని కుర్చీలసహాయంతో మంచంమీద కూర్చొని కోటును దగ్గరకుర్చీ మీదకు గిరవాటు వేశాడు.

చంద్రం ఆయనకు ఏమీ సహాయం చేయకుండగానే దూరంగా నిలుచుని ఆయనవంక చూస్తూంది.

"నారాణీ!—యింటిలో నౌకరులు ఎక్కడ?—"

"—ఈ వేళలో నౌకరుల పనేముంది?—నేను ఉన్నానుగా మీ నౌకరును."

"నీవు నా నవుఖరువా?—చంద్రం!—ఎన్నడైన నిన్ను అలా అన్నానా?—ఓవేళ—త్రాగుడుమైకంలో ఎన్నడైనాఅంటేక్షమించు—"

"మీరు నన్ను ఎన్నడూ అని యుండలేరు. నేనే చెపుతూన్నారు నేను మీ నౌఖరునని—"

"కాదు దేవీ—నీవు నారాణివి." అనిఆతడు మంచంమీదనుంచి కదలలేని స్థితిలో అక్కడనుంచే ముహంత్రిప్పి ఆమెవంక చూచి అంటూంటే ఆతనిమాటలకు ఎట్టి సంతోషాన్నికూడ ముహంలో చూపకుండ చంద్రం తలవంచుకొని బేలగా నిలువబడింది.

"దేవీ!—భోజనం—"

"ఇచ్చటకే తీసుకుని రమ్మని—"

"అవును. ఇచ్చటికే రావి చాలి." అని ఆతడు చెపుతూంటే చంద్రం తలవంచుకొనే నడుస్తూంది బయటకు—"

"ఆగు దేవీ!—ఎచ్చటకు నీవు?—"

"మీకు భోజనం తీసుకొని వచ్చేపనిమీద వెళుతూన్నాను."

"అదిగో కాలింగ్ బెల్!—అప్పొచ్చినొక్క ఆదాసిని యిచ్చటకే పిలువ కూడదా?—"

చల్లబడిన ఆపదార్థాలు మీకు పెట్టించ నిష్టంలేక నేను వెదుతూన్నాను. ఆరోగ్యమునకు భంగముకాని పదార్థములను నేనే తెచ్చుటకు__"

"దేవీ!—నీవు యిచ్చటనే నా దగ్గరఉండాలి. నాకు యివ్వ దలచిన పదార్థములు యిచ్చటనుంచే ఆదాసీలకు తెలియపర్చు—మన శ్శాంతి కోసమేగా నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకొని వచ్చాను!—రాత్రివేళ ఎంతమత్తులోనైనా నీవు జ్ఞప్తికివస్తావు చంద్రం. ఆదెబ్బతో యిహా వెను మాడకుండ నీగదికి పరుగెత్తుకొని వస్తాను—" అని ఆయన ఏమో చెపుతూండగనే, ఆమె కాలింగ్ స్విచ్ నొక్కడంచేత దాసీరావడం, ఆమెను భోజనఫలహారములు తీసుకొని వచ్చు పనిమీద చంద్రం నియోగించడంకూడ జరిగింది.

మరి రెండునిమిషములలో దాసి గదిలో వంటకములనుఉంచి వెళ్ళింది.

"ఇవి__వేడిపదార్థములు. ఇవితీసుకోండి__"

"చంద్రం!—నేను ఎక్కువతీసుకోనలేను. ఈకాస్త చాలును."

"నిషాపదార్థములతో కడుపు నిండినప్పుడు భోజనం యింతకంటె ఎక్కువ వెళ్ళదని నాకుమాత్రం తెలియదూ?—"

"కోపిస్తూన్నావా దేవీ?—"

"లేదు. కావలసినవి తీసుకోండి—"

"నీ భోజనం అయిందా?—"

"——"

"మాట్లాడవేం?—నాకోసంయిలా ఎదురుచూస్తూ భోజనం మాని కూర్చుంటే ఆరోగ్యమునకు దెబ్బకాదూ?__అలాజరుగకూడదు.

నాకొరకు నీవుచూస్తూ భోజనంమానకూడదు. నాకు ఒక నిర్ణయంలేదు భోజనంతీసుకోవడంలో. ఒక్కొక్కప్పుడు భోజనము

అక్కర్లేకుండానే దినాలు నాకు తెలియకుండ గడచిపోతూంటాయి. అందువల్ల నీవు నాకోసం చూడడంమంచిదికాదు—"

"భర్తతోడిదే భార్య జీవితం. మీరుఎలామాను తే నేనుకూడ అలా మానడానికే ప్రయత్నిస్తాను."

"దేవీ!—అలా మొండిపట్టు పట్టకూడదు. నాముందు నీవుకూడ భుజించాలి. దాసిని నీభోజనంకూడ తీసుకొని రమ్మను—"

"మీరు వదలిన ఫలహారములు నేను—"

"మా యిండ్లలో ఆ అలవాట్లు పనికిరావు. నీవు వేరుగా తీసుకోవాలి. ఎవరిఆరోగ్యం వారు చూచుకోవడం ముఖ్యవిధిగా చూచుకోవడం మాలో ఆచారం. నీవుకూడ మా ఆచారములనే అనుసరించాలి."

"ఈ దినమునకు మాత్రం మీరువిడచిన పదార్థములనే—"

"వద్దు. నీకు తెలియదు. నా నోటివాసనకు నీవు అలవాటు పడని దానవు—"

"అలవాటు పర్చుకోవడంనాధర్మం—"

"దేవీ!—"

"—మీరు ఆపాదు మత్తు పదార్థములు విడచువరకు నేను మీరువిడచిన పదార్థములనే భుజించ స్థిరపరచుకొన్నాను—"

"దేవీ!—ఎన్నడూ నీనోటివెంట మాటలను పూర్తిగా వినని నేను ఈ దినం చాలమాటలను వింటూన్నాను."

"సాహసంలేక మనసులో బాధపడుతూ భరించి మౌనం దాలుస్తూన్నాను—" అంటూ చిన్నమాటలతో తలవంచుకొంది. వంచుకొన్న కండ్లనుంచి ఒకటి రెండు కన్నీటిచుక్కలు ఆమెపమిటమీద పడి యింకడం ఆతడు చూచాడు.

"చంద్రం!—ఏడుస్తూన్నావా?—నీవు నామాటలలో ఏమైనా

కష్టంకలిగిందా!—" అని ఆయన కదలలేనిస్థితిలో కూర్చున్నచోటనుంచే అడుగుతూంటే మాటరాక చంద్రం వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

"చంద్రం!—ఈ దినం నీలో క్రొత్తవి తరకనబడుతోంది. ఎన్నడూ లేని మాటలుకూడ చక్కగా వినగలిగాను. నీమాటలతో నన్ను ఆనంద పరుస్తూన్నావని సంతృప్తిపడుతూంటే మళ్ళీ ఈ ఏడ్పు ఎందుకు!—చెప్పు—నా నేరం ఉంటే నన్ను శిక్షించు—"

"ఈ స్థితిలో మీ దగ్గరకుచేరి సేవచేయలేని నా అసహాయ స్థితికి దుఃఖపడుతూన్నాను—"

"అంటే?—నాకర్థంకావడంలేదు"

"మీరు నాకు ఈస్థితిలో ఎర్రని కళ్ళతోనూ, చినిగిన బొక్కా తోనూ భయంకరముగ కనబడుతూన్నారు. మీముఖం సౌమ్యామయాలు గా నేను చూచే మార్దవం యిప్పుడు కనబడుటయే లేదు—"

"అవును. అసలు ఈస్థితిలో నీముందు ఎదురుబడుటకు భయపడ్డాను. కాని—నీదగ్గరకు రాకుండ ఉండలేకపోయాను. చంద్రం—" అని అతను చెపుతూంటే సానుభూతి చూపే మాటలు ఆమె మాట్లాడ లేదు

రెండు నిమిషములు నిశ్శబ్దం—

"దేవీ!—నీవు అలా కంటనీరు పెట్టడం నాకిష్టంలేదు. నీకష్టమును ఎరిగిస్తే యిహముందు సవరించుకొంటాను—"

"మీరు నన్నువిడచి వెళ్ళకూడదని కోరుతున్నాను"

"అంటే!—నీకెందుకా భయం?—నేను నినుంచి వేరు అవుతా నా?—"

"కాదు. ఆపాడుస్నేహితులను విడనీయగోరుటకే మిమ్ములను నా చెంత ఉండునట్లుగా కోరుతూన్నాను—"

"వారులేనిది నాకు కాలం దొర్లడం ఎలా?—"

"గృహాభోగములుూ లేవా?—వేళబుచ్చుటకు యిటటు వ్యవహార ములు లేవా?—"

"గృహ భోగములులేవా?—వేళబుచ్చుటకు యెస్టేటు వ్యవహారములు లేవా?—"

"వ్యవహారములు చూచుకొను నిమిత్తం స్నేహితులను విడగు కొనడం మంచిదా?—"

"రెండుచేతులు కలసినప్పుడు కదా చప్పట్ల శబ్దం. ఒకచేతితో చప్పట్లు కొట్టపలా వీలువడదో దుస్సాంగత్యం వీడిన ఎడల క్రమంగా అలవాట్లుకూడ అలానే మానగలవు."

"దేవీ!—పాపం వారు నన్ను నమ్ముకొని, నా ఆనందంకోసం వారు అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తూంటారు. అట్టివారిని అకారణంగా—"

"అకారణమా?—కాదు. దుష్టసాంగత్య కారణంగనే మీరీస్థితిలో ఉన్నారు. మీరుమారాలి. మంచివారిని ఆహ్వానించి అట్టివారి స్నేహమే పట్టాలి. అప్పటికిగాని నాకు మనశ్శాంతి గాని, ఆనందంగాని ఉండదు. అప్పుడే నాకు తృప్తి."

"చంద్రం!—నీఆజ్ఞలో నీ ఆనందంకోసం నడువాలని ఎప్పటినుంచో నేను అనుకొంటూంటాను. నూర్జహాన్ శిక్షణలోని రాజులా మెలగాలనే సరదా నాకు అప్పటినుంచి కలుగుతూనేఉండేది. కాని—నారాణి అందంలో తిప్ప బుద్ధిలో అంతటిది కాదేమోనని ఆలోచించి నిరాశపడ్డాను. మాటలులేని ముగ్ధత్వమును చూచి నీప్రేమ పూర్తిగా నా పట్ల లేదేమోనని కూడ తబ్బిబ్బు పడ్డాను—"

"అలా అనకండి. మీరే నా దైవం—మీరే నా ప్రేమమూర్తి. మీకంటె నాకు ఈప్రపంచంలో ప్రేమించదగినది మరేదికూడ లేదని మనఃపూర్వకముగా ప్రమాణముచేసి చెపుతూన్నాను."

"దేవీ!—నిన్ను అనుమానించి అనుటకాదు. క్రొత్తవాడను అవ

డంచేత క్రొత్తస్నేహంలో నీప్రేమపూర్తిగా నాకు లభ్యము కాలేదని మాత్రం అనుకొన్నాను. మొన్నటినుంచి మా చంద్రం పూర్తిగా నన్నే ప్రేమిస్తుందని నిశ్చయంలోనికి రాగలగాను. ఈ దినం నారాణి నూర్జహాన్ తెలివికి తీసిపోదనికూడ గ్రహించుకొంటూన్నాను—"

"నాలో ఏమి తెలివిని గ్రహించగలిగారు?—"

"తిరిగేస్నేహితులను బట్టి ఆమనిషి గుణాలు చెప్పవచ్చునే పెద్దల మాటలను ఆదర్శంగా తీసుకొని నాలో మార్పుచేయడానికి యిప్పటి మిత్రులను గీడమనే నీమాటలు నా కర్థమైనాయి. కాని—కారణం లేకుండ యిప్పటివారి స్నేహం తృణీకరించుడంకు నామనస్సు అంగీకరించ కుండా ఉంది."

"కూడనిపనులు మీచేతచేయిస్తూ నీతిగౌరవాలకు హానికలుగ చేసే దుష్టులు మిత్రులు అంటే నేను వప్పుకోను. వారుశత్రువులు. వారిని బహిష్కరించాలి. వారితో మీరు తిరుగడం యిలా యిస్టేటు పనులను ఉపేక్షచేసి అరాచక ప్రవర్తనలతో తిరిగే మిమ్ములను ఏలా మార్పుచేయగలనా అనే భీతితోనే—ఆలోచనలతోనే మీతో మనసుయిచ్చి మాట్లాడలేక పోయేదానను. అట్టి దుష్టఅలవాట్లను అసహ్యించుకొనే నేను అంతకంటే ఏమమాట్లాడ గలుగుతాను!—భరించరాని హృద్వేగముతో మిమ్ములను మంచిత్రోవకు తెచ్చుకొనే బాధ్యత నాదేకాబట్టి పట్టుదలగా ధైర్యంవహించి మీ ముందు యింతగా మాట్లాడుతూన్నాను. క్షమించండి—"

"వర్షము కురసి వెలసినట్టయిందిగా ఆనందపడుతూన్నాను. నీకు కష్టంకలిగింపకుండ తిరుగడానికే ప్రయత్నిస్తాను. నాకర్థం అయింది. నేను చేసేది తప్పుపని అని మాటవరసకైనా ఎప్పుడూ ఒక్కడైనా అని యుండలేదు. వారు గుంజుకుపోవడంలో ఫేసేఎత్తులు యిప్పుడు గ్రహించుకొంటూన్నాను. త్రాగినప్పుడే జూదం ఆడించడం, ఆ ఆటలో

నాకు ఓటమిచూపడం. అర్థమైంది. ఆనాడే అర్థంఅయింది వారి దురాగతం. కాని—ఏమిచేయను!—వాళ్లకి లొంగిపోయాను. వాళ్ళు లేకపోతే నాకు ఆనందమే ఉండదేమో అన్న వెర్రిలో ఆగిపోయాను. వాళ్ళతోడిదేనాజీవితంఅని క్రిందటినిమిషంవరకుకూడ అనుకొన్నాను"—

"అబద్ధంలో తీపిఉన్నట్టే దుష్టసాంగత్యంలో వెర్రిఆనందం అగుపడుతుంది. చివరకు దానివల్ల ఎన్నో చిక్కులకు—"

"నిజం, చంద్రం!—రేపటినుంచి సంస్థానం దేవిడిలోనికి అడుగు పెట్టకూడదని ఉదయమే వార్తపంపుతాను—"

"సంతోషం. ఇహామిమ్ములను నావారిగా చేసుకొనగలనను ఆశ యిప్పుడు కలుగుతోంది. భోజనం చేయండి—"

"నీవు నాతో కలసి భుజిస్తే ఆనందిస్తాను—" అని లక్ష్మణ బాబు మత్తు ఎక్కినవాడిలా మాట్లాడుతూంటే చంద్రం ఆతడు భుజిస్తూన్న పళ్లెం ముందికి నడచింది.

"వద్దు చంద్రం. ఈ బ్రాంధిచేయి దీనిలో ముంచాను. నీవు తీసుకొని యిముడ్చుకొనలేవు—"

"పరవాలేదు. మీరు ముట్టుకొని విడచినది అమృతంలా అందుకొని తిన గలను—" అంటూ ఆతనిపళ్ళెంలోని రొట్టెముక్కల్ని విరచుకొని తింటూంది చంద్రం.

ఇద్దరిచేతులు పళ్ళెంలో కలుసుకొన్నాయి. తోడనే ఒకరినొకరు ఒకేమారు చూచుకొనడంలో వారి కండ్లుకూడ కలుసుకున్నాయి. చంద్రం ఆ చూపును మళ్లించుకొనలేక ఆచూపులోనే నవ్వింది. ఆతడు చంద్రంను ఎడమచేతితో దగ్గరకులాగుకొని వంచుకొన్న ఆమె చెంపను దగ్గరకు లాగుకొని ముద్దులతో సంస్కరించాడు. ఆతనిచేష్టలకు ఎదురుతిరగకుండ చంద్రం అంత అందంతోనూ ఆతనికి లొంగిపోయింది. లక్ష్మణబాబు కుడిచేతితో పళ్లెంను ప్రక్కకుత్రోసి, తొందరగా

విధాల ప్రయత్నించింది. కాని—అతడు తనశాంతికి భంగంకలుగచేయ వద్దని ఆమెను అదిరించి వేసేవాడుకూడ. విద్యావతి అయిన సుగుణ కూడ అతనిని నిర్లక్ష్యంచేసి వారిభాగ్యంమీద అధికారాలు తీసుకొని చలాయిస్తూండేది. శ్యామ్ తన భాగ్యాన్నిగాని భార్యనుగాని కన్నెత్తి చూచుకొనేవాడేకాడు. అతని ప్రవర్తన క్రమక్రమంగా దుర్గారావు గారికి విచారం కలిగించింది.

శ్యామ్‌యొక్క అంతరంగిక విచారకారణాన్ని సుగుణ తన మామ ద్వారా విని అసూయపడింది. ఇతరకాంత ప్రేమలో చిక్కి తన్ను నిర్లక్ష్యంచేసే భర్తచర్యలకు ఆమె హృదయం ప్రతీకారంకోసం పరుగులు సాగించింది. తనభర్తను పరాభవింపకోరేఆమెబుద్ధికేమీ యోచన అప్పట్లో చిక్కక ఊరుకొంది. తరువాత ఒకటిరెండుమారులు చంద్రం విషయంలో సుగుణ తన భర్తతో వాదించడం అపజయంపొందడం కూడ జరిగింది.

శ్యామలరావు పట్టుదలగా శాంతికోసం చంద్రం కట్టించినపెద్ద ఆసుపత్రిలో డాక్టరుగా ప్రవేశించాడు. తలమీద బలమైన గాయములు తగలడం చేతను, గాజుపెంకు కడుపులో గుచ్చుకొన్న కారణంచేత చేసిన ఆపరేషనువల్లనూ లక్ష్మణబాబు మూడుమాసములు మంచం మీద ఉండిపోయాడు.

మొదట మూడుదినములలోనూ ఆయన బ్రతికడేమో అన్నభీతితో చంద్రం చాలమంది సర్జనులను డాక్టర్లనూకూడ స్వయంగాపిలిపించింది. ఆసమయంలో మరువకుండ శ్యామలరావుకికూడ కబురుచేసింది చంద్రం. అందరుడాక్టర్లు శక్తివంచనలేకుండ పనిచేస్తూన్నారు. శ్యామలరావుకూడ పేమెంటు విషయంలోఎక్కువశ్రద్ధవహించి పనిచేస్తూన్నాడు.

శ్యామలరావుచేతిమీదనే లక్ష్మణబాబు కడుపు ఆపరేషన్ చేయబడి గాజుపెంకు తీసివేయబడింది.

[illegible] ప్రయత్నించాడు. కాని [illegible] తనకు [illegible] విద్యావతి అయిన సుగుణ [illegible] కూడ [illegible] భాగ్యాన్ని [illegible] అధికారాన్ని [illegible] [illegible]యిస్తుంది. శ్యామల ఈ భాగ్యాన్నిగాని భార్యనుగాని కన్నెత్తి చూడనైనా చూడలేకపోయాడు. అతని ప్రవర్తన క్రమక్రమంగా దుర్గారావు గారికి విచారం కలిగించింది.

శ్యామలయొక్క అంతరంగిక విచారకారణాన్ని సుగుణ తనమాటల ద్వారా విని అసూయపడింది. ఇతరకాంత ప్రేమలో చిక్కి తన్ను ఉపేక్ష్యంచేసిన భర్తచర్యలకు ఆమె హృదయం ప్రతీకారంకోసం పరుగులు సాగించింది. తనభర్తను పరాభవింపకోరే ఆమెబుద్ధికి ఏమీ తోచక అప్పట్లో చిక్కక ఊరుకొంది. తరువాత ఒకటిరెండుమారులు చంద్రం విషయంలో సుగుణ తనభర్తతో వాదించడం అపజయంపొందడం కూడ జరిగింది.

శ్యామలరావు పట్టుదలగా శాంతికోసం చంద్రం కట్టించినపెద్ద ఆసుపత్రిలో డాక్టరుగా ప్రవేశించాడు. తలమీద బలమైన గాయములు తగలడం చేతను, గాజుపెంకు కడుపులో గుచ్చుకొన్న కారణంచేత చేసిన ఆపరేషనువల్లనూ లక్ష్మణబాబు మూడుమాసములు మంచం మీద ఉండిపోయాడు.

మొదట మూడుదినములలోనూ ఆయన బ్రతుకడేమో అన్న భీతితో చంద్రం చాలతుంది సర్జనులను [illegible] స్వయంగా [illegible]చింది. ఆసమయంలో మరువకుండ శ్యామలరావుకి [illegible] చేసింది. చంద్రం అందరూ [illegible] శ్రద్ధ వదలకుండ పనిచేస్తూనే ఉంది. శ్యామల [illegible] చేసేటప్పుడు విషయంలో ఎక్కువశ్రద్ధవహించి పనిచేస్తున్నా [illegible] [illegible] లక్ష్మణబాబు కడుపు ఆపరేషన్ చేయబడి గాజుపెంకు తీసివేయబడింది.

ఆస్పటల్లులో వారంరోజులు ఉంచబడిన తరువాత లక్ష్మణబాబు బంగళాకు గొనిపోబడ్డాడు.

మూడుమాసములైంది. లక్ష్మణబాబు యిప్పటికినీ మంచం మీదనే ఉన్నాడు. కొందరు డాక్టరు స్నేహితులను వెంటబెట్టుకొని శ్యామలరావు అనుదినమూ రెండుపూటలూ పేషెంటునుచూచి తగిన చికిత్సావిధానములు చెప్పి వెళుతూండేవాడు.

లక్ష్మణబాబుకి కూడ శ్యామలరావుపట్ల ప్రత్యేక గౌరవం ఏర్పడింది. ఆయనతో తనగాయముల విషయములో మాట్లాడి, వేగం వేగం మాన్ప ప్రయత్నించమని కూడ అప్పుడప్పుడు దైన్యంగా చెప్పుకొనేవాడు జమీందారుబాబు. శ్యామలరావుకూడ అతనికి తనమాటలతో ధైర్యాన్ని గరపి వెళ్ళి పోయేవాడు—

ఆదినంమామూలుగా చూచిపోవ వచ్చిన శ్యామలరావుని ఓ నిమిషం ఆగవలసినదిగా లోననుంచి హాలులోనికి కబురు వచ్చింది.

ఆపెద్దహాలులో శ్యామలరావు ఒక్కడేకూర్చొని ఉన్నాడు— తక్కినడాక్టర్లు అతనివద్దనుంచి సెలవుతీసుకొని వెళ్ళి పోయారు.

మరిఐదునిమిషములలో ద్వారంఎదుట తెరవెనుకనుంచి ఈ మాటలు వినిపించాయి—

"శ్యామలరావుగారూ—నమస్కారం. మాకృతజ్ఞతను ప్రత్యేకంగా మీకు తెలుపుకొనడానికే మిమ్ములను ఆపాను."

"ఎవరూ?—చంద్రమా?—"

"అవును. నేనే—"

"మళ్ళీ చంద్రతో కలిసి మాట్లాడే, అదృష్ట కలిగినందుకు ఆనందపడుతూన్నాను—"

"మీరు ఆసుపత్రిలో బనిచేసి బీదల ఆదరాభిమానములను చూరగొంటూ న్నట్టుకూడ విన్నాను. మీజీవితంకూడ వారివిని యోగా

వికేళర్చు చేస్తూన్నట్టు కూడదని మీ త్యాగశీలతకు అభినందిస్తూన్నాను—"

"చంద్రం!—నా జీవితం అంతా నీ ఆనందంకోసం త్యాగం చేయ దలచాను—అందుచేతనే నీ ఆసుపత్రిలో నా ఉద్యోగం—ప్రజాసేవ—"

"అదేమిమాట శ్యామ్‌బాబూ!—మీరు మీ భార్యలో గృహస్థులై ఉండడం నాకిష్టం."

"అంతటి అదృష్టం నాకు లేకుండా చేసారు మా నాన్నగారు—"

"అదంతా స్వప్నవృత్తాంతంగా మాత్రమే ఎంచాలి మీరు. ఆ యోచనలతో మనసును. పాడు చేసుకోనడం మంచిది కాదు. నా ఆనందం కోరదలచుకొంటే మీరు ఒక యింటివారై ఉండడం నాకిష్టం—"

"క్షమించు చంద్రం! ఆపని నావల్ల జరగదు. నాలో అన్ని శక్తులు నశించాయి. పరోపకారంలోనే నా జీవితం దొర్లిపోవాలి—అందుచేతనే నీ ఆసుపత్రిలో డాక్టర్ని."

"మీరు బాగా నీరసించిపోయారు."

"అవును. గాలిని గంతులు వేయించే అప్పటి నీ నవ్వులు—నా గ్దానాలు జ్ఞప్తికి వచ్చినప్పుడల్లా గుండెబలం తగ్గి నన్ని నీరస స్థితిలోనికి తీసుకొనివచ్చి వేశాయి. కృంగిపోయాను. లోకం నిస్సారంగా—అంద విహీనంగా కనబడ్డది. చేయని నేరమునకు శిక్షింపబడ్డాను—"

"శ్యామ్‌బాబూ!—నా మనసును కలచివేసే మాటలు మాట్లాడకండి—"

"ఆశించాను—అర్థించాను—ప్రార్థించాను. కాని—ఏమిలాభం!—నా ప్రాణాల్ని లాగివేశారు. జీవచ్ఛవంగా ప్రపంచంమీద నన్ను ఏకాకిగా విడచివేశారు. ఇహ నాజీవతంలో తృప్తి ఏముంటుంది?—"

"శ్యామ్!—విచారించకు. నా వల్ల నీవు జీవితంఅంతా ఈవిధంగా విచారపడుతూన్నావంటే నాకు కూడ మనశ్శాంతి ఉండదు—"

"చంద్రం!—ఒక్కటి కోరుతూన్నాను—కాదు జ్ఞప్తికి తెస్తూన్నా"

"ఏమది?—"

"నేను కోరినప్పుడల్లా అనుభవించగలననే అప్పటి నీ వాగ్దానం యిప్పుడు చెల్లించుకోవాలి నీ సుందరం విగ్రహాం కన్నులపండువుగా చూచి ఆనందించగలను. అదే తృప్తి—"

"శ్యామ్ బాబూ!—నీవు అలా కోరడం ఉచితం కాదు. భారత సతికి గౌరవం యివ్వాలి నీవు. నేను ఒకరి భార్యను. ఇప్పుడు నీ సోదరిని. సోదర భావంతోనే యిప్పుడు నీతో మాట్లాడుతున్నాను శ్యామ్! —నీవు నన్ను వేరుగా అర్థం చేసుకోనకూడదు—"

"చంద్రం!—నేను వేరుబుద్ధితో చూడదలచుకోలేదు. సృష్టి, సౌందర్యములను చూచి ఆనందించడానికి అందరికీ హక్కు ఉంది. ఆనందం కోసం నిన్ను—"

"శ్యామ్!—నా భర్తకు యిష్టంలేని పనులను నేను చేయలేను కదా!—క్షమించు. ఇహ నన్ను చూడాలనే ఆశకూడ నీవు వదులుకోవాలి. జనానా కాంతలను చూడగోరడం మంచిది కాదు—"

"క్షమించు చంద్రం!—నీ నిగ్రహాశక్తికి అభినందిస్తున్నాను. నీవు నా సోదరివి నా సోదరిగనే యిహముందు తలుస్తాను. నేను వెడుతున్నాను. ఇహ నీవు కూడ నన్ను ఎన్నడూ చూడలేవు—" అంటూ శ్యామలరావు వెళ్ళిపోతూంటే చంద్రం తెరచాటునుంచి ఈవలకువచ్చి

"శ్యామ్ బాబూ!—ఎక్కడికి?—ఏమిచేసుకోనదలచావ్?—" అని రెండడుగులు ముందుకు సాగించి అడుగుతూంటేనే శ్యామ్ వెనుతిరిగి చూడకుండానే విషాదంగా నడచిపోయాడు.

వెళ్ళిపోయే అతనివంక దీక్షగా చూస్తున్నప్పుడు కన్నీళ్లు ఆమె చెంపల మీదనుంచి శిలచేసుకొన్న ఆ సౌహార్దయమీద పడి మహర్షి మంత్రోదకాలవలె ఆమె మనసును కరిగించి అతనిపట్ల దయను చిగిరింప చేశాయి.

౬

"ఎవరవు నీవు?—"

"మీకు ట్రీటుమెంటు సాగించే డాక్టర్ శ్యామలరావుభార్యను నేను—"

"ఏమికావలసి వచ్చారు మీరు."

"మీతో ఒక రహస్యవిషయం మాట్లాడ వచ్చాను నేను."

"రహస్యమా?—"

"అవును."

"ఏమది?—"

"మీ భార్య ఎక్కడ?—"

"ఆమెతో పనేమి?—"

"మనము మాట్లాడు కొనునప్పుడు ఆమె యిచ్చటకు రాకూడదు—"

"ఇహ యిప్పుడు ఆమె రావలసిన పనిలేదు. మీరు చెప్పవచ్చును."

"మీభార్యను మీరు గట్టిగా నమ్ముచున్నారట కదు!—"

"కాకేమి?—"

"ఆమెమాటమీదనే మీరు నమ్మిచరిస్తారటకదూ?—"

"ఈ మాటలకు భావం నాకు స్ఫురించడంలేదు."

"వినండి. శ్యామలరావును మీక్రొత్త ఆస్పటులుకు డాక్టరుగా నియమించినది ఎవరు?—"

" నా అనుమతితో చంద్రమే."

"ఊ!—శ్యామలరావుతో చంద్రంకుగల పూర్వ అనురాగం సంగతి మీకు తెలియునా?—"

"చంద్రంకు అతనిమీాద అనురాగమా?—"

"అవును. మొదటలో ఆతనినే వివాహం చేసుకొన గోరిందామె. కాని—తమ తండ్రుల విరోధకారణంగా ఆవివాహం ఆగింది. అందు చేతనే ఆమె వివాహం మీతో—"

"ఇప్పుడుకూడ చంద్రం ఆతనిని కోరుతూందా?—"

"అట్టికోరిక లేనిచో యింతపెద్ద ఆసుపత్రిలు ఏల కట్టిస్తుంది!—ఆతనినే పెద్దడాక్టరుగా ఆసుపత్రికి ఏల నియమిస్తుంది!—పైగా మీ పరిచయం కలిపి యింటికి రప్పించుకొనడానికి ఆతనిచేతనే మీకువైద్యం ఏల చేయిస్తూంది!—రహస్య పరిచయాలు ఏల కలిగించుకొంటుంది!—"

"చాలు. చంద్రంను చెడుగా నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. నా హృదయంలో హాలాహలం ఉంచి పోవచ్చిన పిశాచివినీవు. చంద్రం నా దేవి. నా చంద్రం నన్ను అన్నివిధముల ప్రేమించి కాపాడుతూన్న కామధేనువ—"

"పిలిపించండి నిజం తెలుస్తూంది. మీ యింట చంద్రం కను సన్నలో మెలగే సుందరానికి యివన్నీ తెలుసు. దాని ద్వారనే వారి యిద్దరి కలయికలు యిప్పటికికూడ జరుగుతూన్నాయి—లేకుంటే ధనికు డగు ఆయన మీవద్ద జీతానికి ఏలారావాలి?—"

"సుందరంకూడ సాక్ష్యమా?—"

"అవును. ఆమెను నిలదీసి అడిగి నిజం తెలుసుకొండి. తక్షణం శ్యాముని ఉద్యోగంనుంచి తొలగించి మీభార్యను ఆతని బారి పడ కుండ రక్షించుకొండి. ఈమాటలు చెప్పడానికేవచ్చాను. నిజం తెలుసు కొండి—నేను వెడుతున్నాను—"

"ఆగు. ఇదినిజమా?—చంద్రం ఆతనిమీద ప్రేమచేతనే ఆస్ప టులును కట్టించిందా?—"

"అవును. సుందరంవల్ల అన్నీ తెలియగలవు. నేను వెడుతూ న్నాను—" అంటూ సుగుణ అచ్చటనుంచి ఆతని సెలవు అక్కర్లేకుం